

[Arbejdsministeren]

i folketinget ville kunne leve med. Så hermed har jeg givet dette tilsagn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at det under punkt 4 anførte lovforslag henvises til miljø- og planlægningsudvalget, og at lovforslaget under punkt 5 henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 115:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny skovlov.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 13/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det er med en blanding af glæde og bekymring, jeg har læst SFs forslag til en ny skovlov. Med glæde, fordi jeg er enig i forslagsstillernes ønske om at bevare og udbygge de store rekreative naturhistoriske og landskabelige kvaliteter, som vore skove byder på. Og med bekymring, fordi jeg mener, at forslaget slet ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til, at skovbrug er et produktionshverv.

Jeg mener i øvrigt, at forslaget i høj grad overlapper de emner, som behandles i beslutningsforslag nr. B 23 om naturgenopretning fremsat af det radikale venstre, og de spørgsmål, som jeg skal tage stilling til i den strategi for marginaljorder, som skal foreligge til marts næste år.

Det centrale indhold i beslutningsforslaget er, at der som mål skal stræbes imod øget

løvtræsareal i de danske skove, både i de private skove og i statsskovene, samt at der skal gennemføres en mere økologisk præget drift i skovene, og der lægges op til en generel regulering i skovloven for at opnå disse mål.

Jeg mener, at beslutningsforslagets udgangspunkt er forkert. Vi skal nemlig varetage både naturhensyn og produktionshensyn i statsskovene og i de private skove, og disse to hensyn forlignes jo i praksis efter de fleste sagkyndiges mening udmærket et meget langt stykke hen ad vejen. Det tror jeg også at almindelige skovgæster er enige i.

De politikere, som vedtog skovloven i 1935, var slet ikke fremmede over for de tanker, vi tænker i dag, og som beslutningsforslaget må ses som et noget udtryk for. Der er bl.a. en kontant hensigtserklæring i skovloven om løvskovens bevarelse. Der er også hjemmel til, at der kan tages vidtgående hensyn til naturskønheden. Skovloven er derfor ikke til hinder for en udvikling i retning af den, der ønskes ifølge beslutningsforslaget.

I Danmark er vi generelt set gode ved vores skove, og de har arealmæssigt været i vækst lige siden midten af forrige århundrede. Intet tyder på, at denne vækst vil stagnere i de kommende årtier; tværtimod må vi regne med at få en tilgang af nye skovarealer på landbrugsjorder, som er eller bliver marginale, og en god del heraf bliver ganske sikkert løvskov. Jeg vil da godt gøre opmærksom på, at hvis vi hæfter os ved de enkelte arter inden for løvskove, kan der være et problem med bøgeskoven.

I øjeblikket må vi i Danmark importere nær ved to tredjedele af vort råtræforbrug. Det svarer jo til milliardudgifter, men hvor længe kan det blive ved, hvor længe vil der være træ nok på verdensmarkedet, og hvor store mængder fremmed valuta vil vi kunne afse til dækning af landets behov for råtræ? Disse forhold kræver ikke alene, at vi forøger vores skovareal med henblik på fornuftig vedproduktion, men også at vi sikrer et udbud af forskellige træsorter.

Bemærkningerne til beslutningsforslaget kan efterlade det indtryk, at løvtræsarealet er faldende i vores skove. Det mener jeg ikke der er tilstrækkeligt belæg for at påstå. Igen her: min bemærkning før om bøgeskoven skal ikke glemmes. Situationen er den, at i såvel dette som i forrige århundrede er skov-